

In dankbare herinnering aan

Lies Wiefferink - Eppink

Zij werd geboren in Beuningen op 7 juli 1926 en is, voorzien van het H. Sacrament der Zieken, op 7 februari 2000 in het ziekenhuis te Oldenzaal overleden.

Na de gezongen Uitvaartviering op 11 februari 2000 in de Plechelmuskerk te De Lutte hebben wij haar ter ruste gelegd op het R.K. kerkhof te De Lutte.

Ze werd geboren als oudste in een gezin van 9 kinderen. Ze groeide op in soberheid en de zorgen van een groot gezin in de jaren voor de oorlog.

Ze was een jong meisje toen ze die jaren van dreiging en angst heeft meegemaakt; misschien lag hierin wel de oorzaak van haar latere leven vol angsten en onbegrepen problemen.

Ze trouwde in 1950 met Frans Wiefferink en samen kregen ze 6 kinderen, voor wie ze hard werkten; ze probeerden hen een gezellige en onbezorgde jeugd te bezorgen.

Na de verhuizing naar De Lutte veranderde haar leven, ze kon moeilijk wennen en het kostte haar moeite om de opgroeiende kinderen los te laten.

Er werden 13 lieve kleinkinderen geboren en vooral van de oudsten heeft ze genoten, ze was trots op alle kinderen en kleinkinderen en vertelde graag over hen.

Ze was nog jong toen steeds meer en vaker haar ziekte haar leven begon te beheersen. Vanwege het afnemen van haar lichamelijke krachten besloten ze in 1990 naar een aanleunwoning in Weerselo te verhuizen.

Na enkele goede jaren daar, werd pa ernstig ziek en invalide en moest ze zelf de touwtjes in handen nemen en zelfstandig leren leven. Die opgave was zwaar en langzamerhand werd haar leven moeilijker en kon ze niet meer goed voor zichzelf zorgen. In maart 1996 werd ze opgenomen in het verzorgingshuis St. Jozef waar pa al woonde. Samen hebben ze daar nog enkele jaren geprobeerd van zoveel mogelijk goede dingen te genieten.

Nadat pa overleed in augustus 1997 kon ze niet meer de geestelijke en lichamelijke veerkracht vinden om opnieuw het leven goed op te pakken. Het waren moeizame jaren waarin haar gezondheid steeds verder afnam. Twee weken geleden werd ze, aan het eind van haar krachten, opgenomen in het ziekenhuis en heeft ze eindelijk de bevrijding gevonden.

Voor de getoonde belangstelling en medeleven tijdens haar ziekte en na het overlijden van onze lieve moeder en oma willen wij u hartelijk danken.

Kinderen en kleinkinderen